

USTAWA

z dnia 20 stycznia 2005 r.

o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady postępowania z pojazdami wycofanymi z eksploatacji w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

2. W sprawach dotyczących postępowania z pojazdami wycofanymi z eksploatacji w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) pojazdów wyprodukowanych na terytorium kraju;
- 2) pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia;
- 3) odpadów powstałych z pojazdów.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do pojazdów historycznych.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) imporcie — rozumie się przez to przywóz pojazdu z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;
- 2) masie pojazdu — rozumie się przez to masę własną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾), pomniejszoną o masę paliwa w ilości nominalnej;

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. Urz. WE L 269 z 21.10.2000, z późn. zm.). Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.

3) odzysku — rozumie się przez to odzysk w rozumieniu przepisów o odpadach;

4) pojeździe — rozumie się przez to pojazdy samochodowe zaliczone do kategorii M1 lub N1, określonych w przepisach o ruchu drogowym, oraz trójkołowe pojazdy silnikowe, z wyłączeniem motocykli trójkołowych;

5) pojeździe historycznym — rozumie się przez to:

- a) pojazd zabytkowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym,
- b) pojazd mający co najmniej 25 lat, którego model nie jest produkowany od 15 lat, uznany przez rzeczoznawcę samochodowego za unikatowy lub mający szczególne znaczenie dla udokumentowania historii motoryzacji;

6) pojeździe wycofanym z eksploatacji — rozumie się przez to pojazd stanowiący odpad w rozumieniu przepisów o odpadach;

7) ponownym użyciu — rozumie się przez to zastosowanie przedmiotów wyposażenia i części, wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji, w tym samym celu, dla którego zostały pierwotnie zaprojektowane i wykonane;

8) przetwarzaniu — rozumie się przez to czynności podejmowane po przekazaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu w celu demontażu, odzysku lub przygotowania do unieszkodliwiania;

9) recyklingu — rozumie się przez to recykling w rozumieniu przepisów o odpadach;

10) stacji demontażu — rozumie się przez to zakład prowadzący przetwarzanie, w tym demontaż obejmujący następujące czynności:

- a) usunięcie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów i substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
- b) wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia,
- c) wymontowanie z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu;

11) strzępiarce — rozumie się przez to instalację służącą do rozdrabniania odpadów powstałych w trakcie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;

- 12) terytorium kraju — rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) wewnątrzwspólnotowym nabyciu — rozumie się przez to przywóz pojazdu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;
- 14) wprowadzającym pojazd — rozumie się przez to przedsiębiorcę będącego producentem pojazdu lub przedsiębiorcę dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu pojazdu.

Art. 4. Wprowadzenie pojazdu na terytorium kraju następuje:

- 1) z dniem wydania pojazdu z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia go do obrotu — w przypadku pojazdów wyprodukowanych w kraju;
- 2) z dniem dopuszczenia go do obrotu na terytorium kraju — w przypadku importu pojazdu;
- 3) z dniem wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie — w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia.

Art. 5. 1. Zbieranie pojazdów wycofanych z eksploatacji mogą prowadzić wyłącznie przedsiębiorcy prowadzący punkty zbierania pojazdów i przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu.

2. Demontaż pojazdów wycofanych z eksploatacji może być prowadzony wyłącznie w stacjach demontażu.

Rozdział 2

Obowiązki wprowadzających pojazdy

Art. 6. 1. Przedsiębiorca będący producentem pojazdów jest obowiązany do:

- 1) ograniczania stosowania substancji niebezpiecznych w pojazdach w celu zapobiegania emisji tych substancji do środowiska i ułatwienia recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 2) uwzględniania wymogów demontażu i ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części pojazdów oraz odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 3) stosowania materiałów pochodzących z recyklingu do produkcji pojazdów.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do producentów przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

Art. 7. 1. Materiały, przedmioty wyposażenia i części pojazdów nie mogą zawierać ołowiu, rtęci, kadmu i sześciowartościowego chromu.

2. Materiały, przedmioty wyposażenia i części pojazdów mogą zawierać metale, o których mowa

w ust. 1, jeżeli jest to konieczne do uzyskania wymaganej charakterystyki technicznej tych przedmiotów i części.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, listę materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, o których mowa w ust. 2, kierując się koniecznością ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, może również zostać określona dopuszczalna zawartość ołowiu, rtęci, kadmu lub sześciowartościowego chromu w materiałach, przedmiotach wyposażenia i częściach pojazdów.

Art. 8. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do zapewnienia oznaczania przedmiotów wyposażenia i części pojazdów z:

- 1) elastomerów o wadze powyżej 200 g;
- 2) pozostałych tworzyw sztucznych o wadze powyżej 100 g.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do producentów i dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, kierując się potrzebą identyfikacji materiału, z którego są wykonywane przedmioty wyposażenia i części pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznaczania oraz rodzaje oznaczeń przedmiotów wyposażenia i części pojazdów.

Art. 9. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej sposobu demontażu nowego typu pojazdu w ciągu 6 miesięcy od wprowadzenia go na terytorium kraju.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie rodzajów przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia,
- 2) wskazanie umiejscowienia elementów i substancji niebezpiecznych użytych w pojeździe

— w zakresie potrzebnym przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu do spełnienia przez niego obowiązków wynikających z przepisów ustawy.

3. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do nieodpłatnego przekazania przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez tego przedsiębiorcę wniosku o udzielenie informacji.

4. Producenci oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu przedmiotów wyposażenia i części pojazdów są obowiązani do nieodpłatnego

udostępnienia wprowadzającemu pojazd oraz przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczącej sposobu demontażu, magazynowania i testowania przedmiotów wyposażenia i części pojazdów, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez wprowadzającego pojazd lub przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu wniosku o udzielenie informacji.

Art. 10. Przepisy art. 6—9 dotyczą wprowadzających pojazd wydających kartę pojazdu, o której mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

Art. 11. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany zapewnić sieć zbierania pojazdów, zwaną dalej „siecią”, obejmującą terytorium kraju w taki sposób, aby zapewnić właścicielowi możliwość oddania pojazdu wycofanego z eksploatacji do punktu zbierania pojazdów lub stacji demontażu, położonych w odległości nie większej niż 50 km w linii prostej od miejsca zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1.

2. Wprowadzający pojazd może zapewnić sieć na podstawie umów z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje demontażu.

3. Wprowadzający pojazd w przypadku:

- 1) cofnięcia pozwolenia zintegrowanego albo innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu taką stację,
- 2) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów,
- 3) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 2,

— powinien w terminie 3 miesięcy zapewnić sieć.

4. Wprowadzający pojazd jest obowiązany dołączyć do faktury wystawionej nabywcy pojazdu oświadczenie o podleganiu obowiązkowi zapewnienia sieci lub dowód wpłaty, o którym mowa w art. 12 ust. 2; oświadczenie może być złożone na fakturze.

Art. 12. 1. Wprowadzający pojazd, który wprowadza na terytorium kraju nie więcej niż 1 000 pojazdów w roku kalendarzowym, może nie zapewniać sieci.

2. Wprowadzający pojazd, o którym mowa w ust. 1, który nie zapewnia sieci, oraz podmiot niebędący przedsiębiorcą, który dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu pojazdu, są obowiązani do wniesienia, na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, opłaty w wysokości 500 zł od każdego pojazdu wprowadzonego na terytorium kraju. Dowód wpłaty powinien zawierać określenie cech identyfikacyjnych pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

3. W przypadku gdy wprowadzający pojazd, o którym mowa w ust. 1, który nie zapewnia sieci, dokonał zbycia pojazdu, obowiązany jest przekazać niezwłocznie nabywcy pojazdu dowód wpłaty, o którym mowa w ust. 2.

Art. 13. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zawiadomienie o podjęciu działalności w zakresie produkcji, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów, w terminie 30 dni od dnia podjęcia tej działalności.

2. Dniem podjęcia działalności, o której mowa w ust. 1, jest dzień wprowadzenia pierwszego pojazdu na terytorium kraju.

3. Wprowadzający pojazd jest obowiązany złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zawiadomienie o zakończeniu działalności, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 3, powinny odpowiednio zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres wprowadzającego pojazd;
- 2) datę podjęcia albo zakończenia działalności;
- 3) określenie rodzaju działalności;
- 4) adresy stacji demontażu oraz punktów zbierania pojazdów, które działają w ramach jego sieci.

5. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 4, wprowadzający pojazd jest obowiązany poinformować o tym Głównego Inspektora Ochrony Środowiska nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana. Jeżeli zmiana dotyczy danych, o których mowa w ust. 4 pkt 4, należy wskazać datę wystąpienia zmiany.

Art. 14. 1. Wprowadzający pojazd, który jest obowiązany do zapewnienia sieci lub który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 11 ust. 4, i nie spełnia tego obowiązku, jest obowiązany do naliczenia i wpłacenia opłaty za brak sieci.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty za brak sieci i liczby pojazdów wprowadzonych w danym roku na terytorium kraju przez wprowadzającego pojazd oraz ilorazu liczby dni w roku, w których nie zapewniono sieci, i liczby dni w danym roku.

3. Do liczby dni, w których nie zapewniono sieci, nie wlicza się dni, w których niezapewnienie sieci wynikało z przyczyn określonych w art. 11 ust. 3, jeżeli wprowadzający pojazd zapewnił sieć w terminie 3 miesięcy od wystąpienia danej przyczyny; liczba tych dni nie może przekroczyć 90 w ciągu roku.

4. Stawka opłaty za brak sieci wynosi 500 zł za pojazd.

Art. 15. 1. Wprowadzający pojazd jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za brak sieci w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednolicenia treści sprawozdań.

Art. 16. 1. Obowiązek obliczenia opłaty za brak sieci powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata za brak sieci jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego opłata dotyczy.

Art. 17. 1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający pojazd nie dokonał wpłaty opłaty za brak sieci albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za brak sieci.

2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę za brak sieci w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewpłaconej opłaty za brak sieci.

3. Do należności z tytułu opłat za brak sieci stosu je się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Rozdział 3

Obowiązki właścicieli pojazdów

Art. 18. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji może przekazać go wyłącznie do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

Art. 19. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji lub upoważniona przez niego osoba, przekazując pojazd do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, jest obowiązany okazać:

- 1) dowód osobisty lub inny dokument potwierdzający tożsamość;
- 2) dowód rejestracyjny pojazdu oraz kartę pojazdu, jeżeli była wydana, lub inny dokument potwierdzający dane zawarte w dowodzie rejestracyjnym;
- 3) dokument potwierdzający własność w przypadku właściciela pojazdu innego niż wpisany w dowodzie rejestracyjnym.

Art. 20. Właściciel pojazdu wycofanego z eksploatacji jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia o demontażu pojazdu lub zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu złożyć wniosek o wyrejestrowanie pojazdu.

Rozdział 4

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu

Art. 21. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie pojazdów wycofanych z eksploatacji i powstających z nich odpadów.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla stacji demontażu oraz sposób demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Art. 23. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, z zastrzeżeniem ust. 7.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przy przyjmowaniu pojazdu wycofanego z eksploatacji może pobrać opłatę od właściciela pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 3 i 6.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 2, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) pojazd jest zarejestrowany na terytorium kraju, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) pojazd wycofany z eksploatacji:
 - a) jest kompletny,
 - b) nie zawiera innych odpadów, które nie pochodzą z danego pojazdu.

4. Za pojazd kompletny uważa się pojazd, który zawiera wszystkie istotne elementy i jego masa jest nie mniejsza niż 90 % masy pojazdu.

5. W przypadku przyjmowania od właściciela niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji opłata, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać wysokości 10 zł za 1 kg brakującej masy pojazdu.

6. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 2, przy przyjmowaniu niekompletnych pojazdów Policji oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.

7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu może odmówić przyjęcia niekompletnego pojazdu, jeżeli właściciel pojazdu odmawia uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2.

8. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, mając na uwadze wymogi ochrony środowiska, potrzebę zapewnienia kompletności pojazdów w celu uzyskania odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu oraz przeciwdziałanie niewłaściwemu zagospodarowaniu odpadów, określi, w drodze rozporządzenia, listę istotnych elementów pojazdu, o których mowa w ust. 4.

Art. 24. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, przyjmując pojazd wycofany z eksploatacji, który jest kompletny, jest obowiązany do:

- 1) unieważnienia dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu, jeżeli była wydana, oraz tablic rejestracyjnych;
- 2) wydania zaświadczenia o demontażu pojazdu.

2. Zaświadczenie o demontażu pojazdu powinno zawierać oświadczenie przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu o unieważnieniu dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu, jeżeli była wydana, oraz tablic rejestracyjnych.

3. Zaświadczenie o demontażu pojazdu jest sporządzane w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi jest przekazywany przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu w terminie 7 dni organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu.

4. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu, który otrzymuje zaświadczenia o demontażu pojazdu od przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, przekazuje jeden egzemplarz zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, a drugi pozostawia u siebie.

Art. 25. 1. W przypadku przyjmowania pojazdu, który nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 3 pkt 2 lit. a, przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do wydania zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu. Przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie wydaje zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, jeżeli właściciel pojazdu odmawia uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 23 ust. 2.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie wydaje zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, jeżeli nie jest możliwe ustalenie cech identyfikacyjnych pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a

pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

Art. 26. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu prowadzi ewidencję zaświadczeń o demontażu pojazdu oraz zaświadczeń o przyjęciu niekompletnego pojazdu, wydanych przez niego i przez przedsiębiorców prowadzących punkty zbierania pojazdów, z którymi zawarł umowę.

Art. 27. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób unieważniania dowodu rejestracyjnego, karty pojazdu oraz tablic rejestracyjnych,
- 2) wzór zaświadczenia o demontażu pojazdu,
- 3) wzór zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu,
- 4) sposób przechowywania zaświadczeń, o których mowa w pkt 2 i 3,
- 5) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 26

— kierując się potrzebami identyfikacji pojazdu, zapobiegania nieuprawnionemu używaniu dokumentów pojazdów wycofanych z eksploatacji, zapewnienia wiarygodności zaświadczeń dla wyrejestrowania pojazdu oraz ujednolicenia treści zaświadczeń.

Art. 28. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany osiągać poziom odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji w wysokości odpowiednio 95 % i 85 % masy pojazdów przyjętych do jego stacji demontażu rocznie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dla pojazdów wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1980 r. poziomy odzysku i recyklingu, o których mowa w ust. 1, wynoszą odpowiednio 75 % i 70 %.

3. Przy obliczaniu poziomów odzysku pojazdów wycofanych z eksploatacji do odzysku zalicza się działania oznaczone jako R1—R9, R13 i R14 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, późn. zm.³⁾).

4. Przy obliczaniu poziomów recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji do recyklingu zalicza się działania oznaczone jako R2—R9 i R14 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

5. Przy obliczaniu poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmioty wy-

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956.

posażenia i części pojazdów przeznaczone do ponownego użycia zalicza się do odzysku i recyklingu.

6. Ilość odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez przedsiębiorcę prowadzącego stację demontażu oraz dokumentów potwierdzających dokonanie odzysku i recyklingu, które zawierają w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu;
- 2) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie odzysku i recyklingu.

7. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, kierując się potrzebą ujednolicenia metodyki obliczania poziomów odzysku i recyklingu oraz uwzględniając zakres niezbędnych danych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do recyklingu;
- 2) frakcje materiałowe pochodzące ze strzępiarki, których zagospodarowanie zalicza się do innych procesów odzysku niż recykling;
- 3) rodzaje i wzory dokumentów potwierdzających dokonanie odzysku i recyklingu;
- 4) sposób obliczania poziomów odzysku i recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

Art. 29. 1. Przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie odzysku lub recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające odzysk lub recykling na wniosek przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, przekazującego odpady do odzysku lub recyklingu, w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku.

2. Przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie odzysku lub recyklingu sporządza zaświadczenia potwierdzające odzysk lub recykling w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazujący odpady do odzysku, drugi jest przekazywany Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a trzeci pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub recyklingu.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu i przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie odzysku lub recyklingu są obowiązani przechowywać zaświadczenia potwierdzające odzysk i recykling przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 30. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje o:

- 1) liczbie, markach, masie pojazdów i roku produkcji pojazdów wycofanych z eksploatacji, przyjętych do jego stacji demontażu;
- 2) masie odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, a także masie przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 3) przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do odzysku i recyklingu, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska i adresu przedsiębiorcy;
- 4) przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do unieszkodliwiania, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy;
- 5) osiągniętym w danej stacji demontażu poziomie odzysku i recyklingu, z podziałem na pojazdy wyprodukowane przed dniem 1 stycznia 1980 r. i w okresie późniejszym.

2. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu przekazuje Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewodzie sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 15 lutego następnego roku.

3. Dokumenty, na podstawie których sporządza się sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinny być przechowywane przez 5 lat.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań, określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania.

Art. 31. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć wojewodzie właściwemu miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym punkt zbierania pojazdów.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
- 2) datę zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy;
- 3) w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy — nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących punkty zbierania pojazdów

Art. 32. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi zbieranie pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany dołączyć kopię zawartej z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu umowy dotyczącej przyjmowania pojazdów zebranych w punkcie zbierania pojazdów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz uwzględniając wydawanie zaświadczeń o demontażu pojazdu, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla punktów zbierania pojazdów.

Art. 33. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany do przyjęcia każdego pojazdu wycofanego z eksploatacji, który posiada cechy identyfikacyjne pojazdu, o których mowa w art. 66 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

2. Do przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów stosuje się odpowiednio przepisy art. 23—25, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów sporządza zaświadczenie o demontażu pojazdu lub zaświadczenie o przyjęciu niekompletnego pojazdu, w czterech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje właściciel pojazdu, drugi i trzeci są przekazywane w terminie 7 dni do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, w którego imieniu zaświadczenie zostało wydane, a czwarty pozostaje u przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów.

Art. 34. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów może wydawać zaświadczenia o demontażu pojazdu oraz zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, wyłącznie w imieniu przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) zawarł umowę z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca;
- 2) przekazuje przyjęte pojazdy wycofane z eksploatacji do stacji demontażu.

Art. 35. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany do przekazania

wszystkich zebranych pojazdów wycofanych z eksploatacji do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, z którym zawarł umowę, jeżeli nie jest to ten sam przedsiębiorca.

2. Do transportu pojazdów wycofanych z eksploatacji do stacji demontażu nie stosuje się przepisu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, chyba że ich stan stwarza zagrożenie dla środowiska.

Art. 36. 1. Przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany w terminie 14 dni złożyć staroście właściwemu miejscowo do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów zawiadomienie o zakończeniu działalności w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji lub o rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy;
- 2) datę zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy;
- 3) w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy — nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu.

3. Zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów wydane przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów wygasa z dniem zakończenia działalności lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy z przedsiębiorcą prowadzącym stację demontażu.

Rozdział 6

Obowiązki przedsiębiorców prowadzących strzępiarki

Art. 37. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany zapewnić bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi rozdrabnianie odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się potrzebą zapewnienia bezpiecznego dla środowiska sposobu rozdziału odpadów powstałych w trakcie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz właściwego gospodarowania tymi odpadami, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dla strzępiarek oraz metody rozdziału odpadów na frakcje materiałowe obejmujące frakcje metali żelaznych i nieżelaznych, tworzyw sztucznych, szkła i pozostałości.

Art. 38. 1. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę jest obowiązany wykonać raz na rok próbę strzępienia

pojazdów wycofanych z eksploatacji w celu określenia zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych.

2. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje przedsiębiorcom prowadzącym stacje demontażu, od których przyjmuje odpady do strzępienia, informację dotyczącą zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych, określonej w wyniku przeprowadzenia próby, o której mowa w ust. 1, w ciągu miesiąca od wykonania próby.

3. Przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, marszałkowi województwa, wraz ze zbiorczym zestawieniem danych, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonania próby strzępienia, o której mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ustalenia średniej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych dla poszczególnych stacji demontażu.

Rozdział 7

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 39. 1. Starosta wydaje zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów po uzgodnieniu z wojewodą właściwym miejscowo do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, z którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów zawarł umowę.

2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, starosta określa przedsiębiorcę lub przedsiębiorców prowadzących stację demontażu, którym przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów jest obowiązany przekazywać zebrane pojazdy wycofane z eksploatacji.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów poświadczają nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, starosta cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący punkt zbierania pojazdów narusza przepisy ustawy, starosta wzywa go do niezwłocznego zaniechania naruszeń.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, starosta cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

6. Cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje wstrzymanie działalności objętej tym zezwoleniem.

7. Starosta przekazuje wojewodzie, o którym mowa w ust. 1, oraz wojewodzie właściwemu ze względu na adres punktu zbierania pojazdów kopie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz decyzji, o których mowa w ust. 3 i 5.

Art. 40. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem stacji demontażu jest wojewoda.

2. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów może być wydane po uzyskaniu wymaganego pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, z wyłączeniem nowo zbudowanych lub zmodernizowanych obiektów budowlanych, zespołów obiektów lub instalacji, do których ma zastosowanie art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁴⁾), oraz po sprawdzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska funkcjonowania instalacji i urządzeń służących do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu poświadczają nieprawdę w zaświadczeniu o demontażu pojazdu lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, wojewoda cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

4. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację demontażu narusza przepisy ustawy, wojewoda wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

5. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 4, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, wojewoda cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

Art. 41. 1. Organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego lub innej decyzji w zakresie gospodarki odpadami wymaganej w związku z prowadzeniem strzępiarki jest wojewoda.

2. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę poświadczają nieprawdę w informacji dotyczącej zawartości uzyskiwanych frakcji materiałowych, o której mowa w art. 38 ust. 2, wojewoda cofa pozwolenie lub decyzję, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

3. Jeżeli przedsiębiorca prowadzący strzępiarkę narusza przepisy ustawy, wojewoda wzywa go do zaniechania naruszeń w oznaczonym terminie.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784.

4. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy, wojewoda cofa pozwolenia lub decyzje, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji bez odszkodowania.

Art. 42. 1. Wojewoda prowadzi wykaz:

- 1) przedsiębiorców prowadzących stacje demontażu;
- 2) przedsiębiorców prowadzących punkty zbierania pojazdów.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę, siedzibę i adres albo imię, nazwisko i adres przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub punkt zbierania pojazdów;
- 2) adresy stacji demontażu i punktów zbierania pojazdów.

3. Informację o umieszczeniu w wykazie lub usunięciu z wykazu, o którym mowa w ust. 1, wojewoda przekazuje do centralnej ewidencji pojazdów.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, wojewoda zamieszcza na stronie internetowej urzędu wojewódzkiego.

Art. 43. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku kontroluje każdą stację demontażu.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 44. Kto wbrew przepisom art. 7 wprowadza do obrotu materiały, przedmioty wyposażenia lub części pojazdów zawierające ołów, rtęć, kadm lub sześciowartościowy chrom, podlega karze grzywny.

Art. 45. Kto wbrew przepisom art. 8 nie zapewnia oznaczania przedmiotów wyposażenia lub części pojazdów, podlega karze grzywny.

Art. 46. Kto wbrew przepisom art. 9:

- 1) nie przekazuje przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczących sposobu demontażu nowego typu pojazdu,
- 2) nie udostępnia wprowadzającemu pojazd lub przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu informacji dotyczących sposobu demontażu, magazynowania lub testowania przedmiotów wyposażenia lub części pojazdu, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia

— podlega karze grzywny.

Art. 47. Kto wbrew przepisom art. 13 nie składa zawiadomienia o podjęciu działalności w zakresie produkcji, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia pojazdów lub składa zawiadomienie zawierające fałszywe dane, podlega karze grzywny.

Art. 48. Kto wbrew przepisowi art. 18 nie przekazuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do przedsiębior-

cy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, podlega karze grzywny.

Art. 49. 1. Kto wbrew przepisom art. 23 nie przyjmuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do stacji demontażu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom art. 33 nie przyjmuje pojazdu wycofanego z eksploatacji do punktu zbierania pojazdów.

Art. 50. Kto poza stacją demontażu dokonuje:

- 1) usunięcia z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów lub substancji niebezpiecznych, w tym płynów,
- 2) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji przedmiotów wyposażenia lub części nadających się do ponownego użycia,
- 3) wymontowania z pojazdów wycofanych z eksploatacji elementów nadających się do odzysku lub recyklingu

— podlega karze grzywny.

Art. 51. 1. Kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 24 lub art. 33, nie wydaje właścicielowi pojazdu zaświadczenia o demontażu pojazdu lub nie przekazuje tego zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc do tego obowiązany na podstawie art. 25 lub art. 33, nie wydaje właścicielowi pojazdu zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu lub nie przekazuje tego zaświadczenia organowi rejestrującemu właściwemu ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu.

Art. 52. Kto wbrew przepisom art. 30 nie składa rocznego sprawozdania lub składa sprawozdanie niezetelne, podlega karze grzywny.

Art. 53. Orzekanie w sprawach, o których mowa w art. 44—52, następuje na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) kontrola przestrzegania przepisów o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784.

Art. 55. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁶⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16a dodaje się pkt 16b w brzmieniu:

„16b) dodatkowej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 14 tej ustawy,”.

Art. 56. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁷⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19a dodaje się pkt 19b w brzmieniu:

„19b) dodatkowej opłaty za brak sieci zbierania pojazdów, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 14 tej ustawy,”.

Art. 57. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.

1) w art. 66:

a) w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) stosowania w pojeździe przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów, których ponowne użycie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub negatywnie wpływa na środowisko;”,

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, kierując się względami technicznymi, zasadami bezpieczeństwa ruchu drogowego i wymogami ochrony środowiska oraz mając na celu zapobieganie nieprawidłowościom w obrocie przedmiotami wyposażenia i częściami wymontowanymi z pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów, których ponowne użycie zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub negatywnie wpływa na środowisko.”;

2) w art. 68 w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 8 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202).”;

3) w art. 72:

a) w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) dowodu wpłaty, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, lub oświadczenia o podleganiu obowiązkowi zapewniania sieci zbierania pojazdów, o którym mowa w art. 11 ust. 4 tej ustawy, albo faktury zawierającej takie oświadczenie, jeżeli pojazd jest rejestrowany po raz pierwszy.”,

b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji — w zakresie ust. 1 pkt 9.”;

4) w art. 79:

a) w ust. 1:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Pojazd podlega wyrejestrowaniu przez organ właściwy ze względu na miejsce ostatniej rejestracji pojazdu, na wniosek jego właściciela, w przypadku:”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazania pojazdu do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub

przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, na podstawie zaświadczenia o demontażu pojazdu, o którym mowa w ust. 2 bądź w art. 24 ust. 1 pkt 2 lub art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie;”,

— w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przekazania niekompletnego pojazdu do przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącego punkt zbierania pojazdów, na podstawie zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku przekazania przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu lub przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów pojazdu innego niż określony w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, w celu jego wyrejestrowania, przedsiębiorca wydaje zaświadczenie o demontażu tego pojazdu, odpowiadające wymogom określonym dla zaświadczenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 lub art. 33 ust. 3 tej ustawy.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieprzedłożenia przez właściciela pojazdu zaświadczenia o demontażu pojazdu, o którym mowa w ust. 2 bądź w art. 24 ust. 1 pkt 2 lub art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, lub zaświadczenia o przyjęciu niekompletnego pojazdu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 tej ustawy, albo równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie, organ rejestrujący, po upływie 30 dni od dnia otrzymania zaświadczenia od przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu, dokonuje wyrejestrowania pojazdu z urzędu.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, warunkiem wyrejestrowania pojazdu jest wniesienie przez właściciela pojazdu opłaty na rzecz gminy na realizację zadań związanych z utrzymaniem czystości i porządku w gminach. Przepisu nie stosuje się do pojazdów Policji i jednostek ochrony przeciwpożarowej.”;

5) w art. 80b w ust. 1a w pkt 2 dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) wydanym zaświadczeniu o demontażu pojazdu, o którym mowa w art. 79 ust. 2 bądź w art. 24 ust. 1 pkt 2 lub art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, lub zaświadczeniu o przyjęciu niekompletnego pojazdu, o którym mowa w art. 79 ust. 2 bądź w art. 25 ust. 1 lub art. 33 ust. 3 tej ustawy — data wydania i dane przedsiębiorcy prowadzącego stację demontażu;”;

6) w art. 80c:

a) w ust. 1:

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) organom właściwym w sprawach rejestracji pojazdów;”,

— w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, kierując się potrzebami ujednolicenia wniosków oraz usprawnienia procesu udostępniania danych z centralnej ewidencji pojazdów, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3 i 6.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 401 otrzymuje brzmienie:

„Art. 401. 1. Przychodami funduszy są wpływy z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska i administracyjnych kar pieniężnych pobieranych na podstawie ustawy oraz przepisów szczególnych, a także z tytułu kwot pieniężnych uzyskanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 362 ust. 3.

2. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 210 ust. 1.

3. Przychody, o których mowa w ust. 2, przeznacza się wyłącznie na finanso-

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784.

- wanie zadań ministra właściwego do spraw środowiska, o których mowa w art. 206 i 212.
4. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat produktowych pobieranych na podstawie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.
 5. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat ustalanych na podstawie przepisów ustawy — Prawo geologiczne i górnicze.
 6. Przychody, o których mowa w ust. 5, przeznacza się w równych częściach wyłącznie na finansowanie:
 - 1) potrzeb geologii w zakresie poznania budowy geologicznej kraju oraz w zakresie gospodarki zasobami złóż kopalin i wód podziemnych,
 - 2) potrzeb górnictwa służących ograniczeniu negatywnego oddziaływania na środowisko wynikającego z wydobywania kopalin i likwidacji zakładów górniczych.
 7. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z należności i opłat, o których mowa w art. 142 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne.
 8. Przychody, o których mowa w ust. 7, przeznacza się wyłącznie na:
 - 1) utrzymanie katastru wodnego,
 - 2) opracowanie planów gospodarowania wodami,
 - 3) odbudowę ekosystemów zdegradowanych przez niewłaściwą eksploatację zasobów wodnych.
 9. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.¹⁰⁾), w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 3 tej ustawy.
 10. Przychody, o których mowa w ust. 9, przeznacza się wyłącznie na wspieranie odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 11. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202).
 12. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, powiększone o przychody z oprocentowania, Narodowy Fundusz przeznacza wyłącznie na:
 - 1) finansowanie dopłat do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - 2) dofinansowanie działań inwestycyjnych w zakresie:
 - a) demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - b) gospodarowania odpadami powstającymi w wyniku demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - c) zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - 3) dofinansowanie gmin w zakresie zbierania porzuconych pojazdów wycofanych z eksploatacji.
 13. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263).
 14. Przychodami funduszy mogą być dobrowolne wpłaty, zapisy, darowizny, świadczenia rzeczowe i środki pochodzące z fundacji oraz wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
 15. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy mogą być także przychody z tytułu emisji obligacji własnych oraz inne przychody związane z działalnością tych funduszy.
 16. Narodowy Fundusz i wojewódzkie fundusze mogą zaciągać kredyty i pożyczki.”;

2) po art. 410 dodaje się art. 410a i 410b w brzmieniu:

„Art. 410a. 1. Narodowy Fundusz udziela dopłat do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu,

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) uzyskał wymagane poziomy odzysku i recyklingu, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
 - 2) posiada decyzje wymagane w związku z prowadzeniem stacji demontażu,
 - 3) złożył w terminie sprawozdanie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.
2. Środki przeznaczone na dopłatę do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji są dzielone w stosunku do masy odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, a także masy przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji, wykazanych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.
3. Narodowy Fundusz przekazuje dopłaty do demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji w terminie do dnia 31 maja.
4. Narodowy Fundusz może dofinansować działania inwestycyjne w zakresie demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu, który łącznie spełnia następujące warunki:
- 1) posiada decyzje wymagane w związku z prowadzeniem stacji demontażu,
 - 2) złożył w terminie sprawozdanie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.
5. Narodowy Fundusz może dofinansować działania inwestycyjne w zakresie gospodarowania odpadami powstałymi w wyniku demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji przedsiębiorcy prowadzącemu stację demontażu i przedsiębiorcy prowadzącemu strzępiarkę lub inną instalację przetwarzania, odzysku lub recyklingu odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploata-

cji, który posiada wymagane decyzje w zakresie gospodarki odpadami oraz spełnia wymagania określone w przepisach o odpadach.

6. Narodowy Fundusz może dofinansować działania inwestycyjne w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji przedsiębiorcy prowadzącemu punkt zbierania pojazdów, który posiada wymagane decyzje w zakresie gospodarki odpadami oraz spełnia wymagania określone w przepisach o odpadach.

Art. 410b. Rada Ministrów, kierując się potrzebą wspierania systemu gospodarowania pojazdami wycofanymi z eksploatacji, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeznaczania wpływów pochodzących z opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.”;

3) w art. 415:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Do zadań Zarządu Narodowego Funduszu należy także sporządzanie i przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska kwartalnych informacji o podmiotach wpłacających opłaty, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska i adresu tych podmiotów oraz wysokości kwoty wpłaconej z tytułu danej opłaty, w terminie do końca miesiąca po zakończeniu kwartału, którego dotyczą te informacje.

5b. Do zadań Zarządu Narodowego Funduszu należy także sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o:

- 1) zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- 2) liczbie, markach, masie pojazdów i roku produkcji pojazdów wycofanych z eksploatacji przyjętych do stacji demontażu,
- 3) masie odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi w stacjach demontażu oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, a także masie przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji,

- 4) masie odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji poddanych rozdrabnianiu oraz masie wydzielonych odpadów przekazanych do odzysku i recyklingu,
 - 5) uzyskanych w skali kraju poziomach odzysku i recyklingu,
 - 6) stacjach demontażu, które uzyskały dofinansowanie,
 - 7) gminach, które uzyskały dofinansowanie w zakresie zbierania porzuconych pojazdów wycofanych z eksploatacji
- w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do zadań Zarządu Narodowego Funduszu należy także opracowywanie projektów wspólnej strategii działania Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy oraz projektów strategii Narodowego Funduszu i zasięganie opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego co do zawartych w nich ustaleń.”,

c) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia informacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania i wzory informacji, o których mowa w ust. 5a i 5b.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jest niezgodny z wymaganiami przepisów o odpadach,”;

2) w art. 37 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na podstawie zbiorczych zestawień danych, o których mowa w ust. 1 i 2, informacji uzyskanych od wojewody i starostów oraz sprawozdań i informacji, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202), marszałek województwa prowadzi wojewódzką bazę danych, dotyczącą wytwarzania i gospodarowania odpadami wraz z rejestrem udzielanych zezwoleń w zakresie wytwarzania i gospodarowania odpadami oraz sporządza raport wojewódzki i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”;

3) w art. 63 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Określenie miejsca i sposobu magazynowania odpadów następuje w:

- 1) pozwoleniu zintegrowanym, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska,
- 2) pozwoleniu na wytwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 17 ust. 2,
- 3) decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1,
- 4) informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2,
- 5) zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w art. 26 ust. 1,
- 6) zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów, o którym mowa w art. 28 ust. 1,
- 7) zgłoszeniu do rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 5.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 60. W okresie do dnia 31 grudnia 2014 r. poziom odzysku i recyklingu, o których mowa w art. 28 ust. 1, wynoszą odpowiednio 85 % i 80 %.

Art. 61. 1. Wyznaczone przez wojewodę, na podstawie dotychczasowych przepisów, przedsiębiorstwa utylizacji pojazdów i składnice złomu zachowują uprawnienia do wydawania do dnia 30 czerwca 2005 r. zaświadczeń, które stanowią podstawę do wyrejestrowania pojazdów.

2. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskał decyzję na wytwarzanie odpadów powstających w związku z gospodarowaniem odpadami w postaci pojazdów wycofanych z eksploatacji, może prowadzić stację demontażu do dnia wygaśnięcia ważności decyzji wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

3. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania pojazdów wycofanych z eksploatacji lub inną decyzję obejmującą zbieranie tych odpadów, może prowadzić punkt zbierania pojazdów do dnia wygaśnięcia ważności decyzji wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 62. Przepisy art. 7 ust. 1 stosuje się do materiałów, przedmiotów wyposażenia i części pojazdów wprowadzonych do obrotu po dniu wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w pojazdach wyprodukowanych po dniu 1 lipca 2003 r.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956.

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy:

- 1) art. 7, art. 8, art. 44, art. 45, art. 57 pkt 2 i art. 62 wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 11—17, art. 28, art. 47, art. 55, art. 56, art. 57 pkt 3, art. 58 pkt 1 i 3 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 11 i 12 i art. 415 ust. 5a i 5b, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i art. 60 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;

3) art. 23 ust. 3 w stosunku do pojazdów wprowadzonych na terytorium kraju przed dniem 1 lipca 2002 r. stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.;

4) art. 58 pkt 1 w zakresie dotyczącym art. 401 ust. 1—10 i 13—16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*